

KONIKOWY (4) ai

Oba o jasne.

sg m N konikowy (2). \diamond n N konikow(e) (1). \diamond G konikow(e)go (1), [konikowého.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Przymiotnik od „konik” ‘koniczyna’ (2) :

Wyrażenie: »konikowe liście« [szyk 1 : 1] (2): Konikowe liście starte á z rożaną wódką przyłożone na głowę/ leczy bólenie głowy. *FalZioł* V 75v, V 112v.

2. Zestawienia w funkcji nazw botanicznych (2) :

»konikowy kwiat« = *Melilotus officinalis* (L) Lam.em. Thuill. et *Melilotus albus* Med. (Rost); *nostrzyk żółty i nostrzyk biały, roślina dwuletnia dziko rosnąca z rodziny motylkowatych (Papilionaceae); melilotos, sertula Calep* (2): *Melilotos – Otilia, nozdrzek zołti, konikowi kwiat. Calep* 649a, [973]b.

[»konikowe ziele« = *prawdopodobnie Melilotus officinalis* (L.) Lam. em. Thuill. et *M. albus* Med. lub *Trifolium pratense* L. (Rost: *konik*): *IEft chróścik ná łokćiu długi/ różczki ma ćieniuchné/ czarné/ mocné zewłząd tarniště łzypułki/ ná których końcu łą listki trzy/ podobné drzewu którego liście iáko v Konikowého žiela/ ktore roście ná łákách UrzędowHerb* 304a.]

Synonimy: komonica, nostrzeg, otylija.

ZCh